

Af Poul Dam til ministeren for kulturelle anliggender:

„Anser ministeren det for at være realistisk og rimeligt, hvis man fra nogen side vil kræve, at en institution, der får offentlig støtte, ikke alene skal bestræbe sig for at begrænse klienteletets stofforbrug, men skal kunne garantere, at institutionens miljø er 100 pct. stoffrit?“

Poul Dam: Hvis folketingets forretningsorden gav mulighed for korte aktuelle debatter, ville denne form ikke have været nødvendig, men det kan vi måske indføre ved lejlighed.

Jeg har spurgt kulturministeren, om han mener, det er rimeligt at tro, at institutionsmiljøer kan være 100 pct. stoffri. Det er klart, at foranledningen er diskussionen om Projekt Hus, men det går naturligvis videre. Jeg tror, at man, hvis man har den illusion, at man i arbejdet med ungdommen i dag kan skille fårene fra bukkene, det rene fra det urene, vil man komme ud i noget helt uholdbart. Jeg vil gerne høre, om kulturministeren er enig med mig i det.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Hr. Poul Dam nævnte adressen på spørgsmålet, og jeg vil da gerne tage mit udgangspunkt i Projekt Hus. Nu har dette hus jo en ganske særlig historie, en ganske særlig oprindelse. Jeg kan bedst minde om, hvordan det blev etableret ved at citere aktstykket, som sendtes til finansudvalget den 12. november 1969. Det hedder i aktstykket:

„En kreds af unge, der repræsenterer grupper på tilsammen 7.000-8.000 medlemmer, har over for regeringen foreslået oprettet et Ungdommens Hus i København, hvor man fra alle samfundslag kan få mulighed for at udfolde en alsidig virksomhed omfattende fritidsaktiviteter af forskellig karakter, samvær i studie- og møderum til drøftelse af almene spørgsmål samt større og mindre kulturelle arrangementer. Man vil ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af den omfattende virksomhed lægge vægt på en ledelses- og en organisationsform, der i videst muligt omfang tager sigte på at inddrage de besøgende i et medansvar for de arrangementer og aktiviteter, der gennemføres.“

I denne forbindelse må det stærkt understreges, at ønsket om at gøre en indsats mod narkotikaforbruget blandt de unge har en afgørende vægt i motiveringen for at gennemføre forsøget. — Med dette som udgangspunkt er det en forudsætning, at der ikke i bygningen sker forbrug af narkotika.“

På baggrund af dette aktstykke stillede man beløb til rådighed for gennemførelse af et 3-årigt forsøg.

Når nu hr. Poul Dam spørger, om det er realistisk og rimeligt at kræve garantier for, at stofforbrug ikke finder sted på institutioner, kan jeg for så vidt forstå hans argumenter, og jeg forstår de betragtninger, han fremførte her for et øjeblik siden. Jeg kunne endda sige, at der, siden dette aktstykke afsendtes, er sket en stærk udvikling i stofforbruget i almindelighed, og denne kendsgerning i forbindelse med husets totale åbenhed og det selvstyre, som blev tildelt husets brugere — det var jo en anden væsentlig forudsætning, at de unge skulle have mulighed for selv at styre husets anliggender; det var ikke tanken, at det var kulturministeriet, der skulle lede det, der foregik i huset — har fremkaldt store vanskeligheder. Hertil kommer, at først nu er håndværkerne færdige, og først nu kan de aktiviteter, der skulle udgøre hovedindsatsen imod stofforbruget, iværksættes.

Når jeg skal svare konkret på hr. Poul Dams spørgsmål, må jeg holde mig til dette hus, fordi det har den ganske særlige baggrund.

Med hensyn til, om det er realistisk og rimeligt, vil jeg tage det rimelige først og sige, at det efter min mening er rimeligt at kræve en aftale overholdt. Men det er lige så rimeligt, at man ikke på et tidspunkt, hvor huset ikke har kunnet fungere efter sin hensigt, skridter til en drastisk handling.

Om det realistiske vil jeg sige den almindelige bemærkning, at den mest effektive indsats mod stofforbruget vil være den, der kommer fra de unge selv; uden vilje og evne hos de unge vil vi ikke kunne klare problemerne. Derfor er det en realistisk indstilling at søge at fremkalde og støtte de kræfter blandt de unge, som selv ønsker at modarbejde stofforbrug. Jeg ved, at der blandt de unge, som kommer i huset, er mange, der ønsker at være med til at bekæmpe forbruget.